

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia III. Ægritudo Magdalenaæ è Conscientiæ terrore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](#)

Gallus, Iber, Iapo dinumerabit opes:
 Quot tenui stillâ, gemmans ut fluxerit humor,
 Diuitias cornu cælite stipat Amor.
 Quale decus pictis pellucens vnda lapillis,
 Quale decus rubro candida bacca mari:
 Quale decus glacies viuo flammata pyropo,
 Quale decus nitido ridet imago vitro:
 Quale decus radians adamascendente coronâ,
 Quale decus flauis lactea gemma comis:
 Quale decus viridans flauete smaragdus in auro,
 Quale decus pictis aurea stella vadis:
 Tale decus lacrymæ, queis pulcher inardet IESVS;
 Hoc pudor, hoc pietas, hoc Charis imbre natat.
 Scilicet ad Christi radios, nubemque doloris,
 Pro micat è lacrymis discolor Iris Amor.

ELEGIA III.

Ægritudo MAGDALENÆ è Conscientiæ terrore.

MILLE per infestos hydros, & mille per ignes
 Deuia, quæ mortis triste cucurrit iter;
 Iam sibi præstituit Cæli ad sacra limina metam:
 Hic sedet, hic longo fracta labore gemit.
 Sudat, hiat, pallat, plorat, rubet, ardet, anhelo
 Corde bibens flamas, ore vomens gemitus,
 Magdalæ, & nescit, cur ardeat acrius omni
 Illice, quam viuo sulphure busta cremant.
 Pestis edax euincit opem; populatq; medullas,
 Quæ flagrat arcano conscientia noxa sinu.
 Cui saevas Metancæa faces accedit ab Orco,
 Flammaque ab Stygiâ mors pice busta struit.

Hac illac cervix, nimiâ sub mole doloris,
 Et nimio capitis pondere lassa labat.
 Mordet humum nunc prona, polo nunc ora su-
 pinat,
 Nunc fessum vario versat in orbe latus:
 Nunc suspirat hians, singultusque ægra resorbet
 Cum gemitu, & mutas voluit in ore preces.
 Iamque animâ moriens tenues exspirat in auras,
 En labat ante Deum pectore semianimi.
 Languida sic tristi connuent lilia somno,
 Iussa mori in culmo lilia pallidulo.
 Auspicio ni Christe tuo rediuiua resurgat,
 Spes abit æternum non redditura mori.
 Tange manu venam, venam sed tange sinistram,
 Quæ de sollicito corde tericta tremit.
 Pulmonis bifido trepidum cor ecce flabello
 Attremit, vt dubio palpitat vnda mari.
 Exsangues letalis hiems surrepit in artus,
 Et teneras vrit flamma proterua fibras.
 Tisiphonæa reum cortæda deurit, & angor,
 Quem parit incestis anxia vita probris.
 Iamque pedi falcem mors subdit, vt occidat
 Orco,
 Ceu cadit attonso cædua messis agro.
 Magdalisiæ, bis icta labat, præcepitque sepulcro
 Annuit, attonito pectore sollicita.
 Ni leti hærentem falcato in dente magister
 Eripiat, Stygiis oppetur illa feris.
 Sed sapit; in morbo quamvis cubat inscia vitæ,
 Augusto ab medico languida poscit opem.

ELLE.

